

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 74Ek/1067/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120338273
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120338273.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Y. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. P. XXXX/XX, XXX XX N. J. I., v konaní zastúpený: Mgr. Juraj Berčo, so sídlom J. Hanulu 19, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 42 106 885, proti povinnému: E. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N. J. I., v konaní zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Daša Bajanová, s.r.o., so sídlom Starosaská 3, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 52 542 696, o vymoženie nepeňažného nároku a trov exekúcie, v exekúcii vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Jánom Sokolom, so sídlom exekútorského úradu Jantárova 30, 040 01 Košice, IČO: 31 275 010, pod č. 267EX 354/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti oprávneného proti výroku II a III Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 74Ek/1067/2020 zo dňa 17. septembra 2021, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávneného proti výroku II Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 74Ek/1067/2020 zo dňa 17. septembra 2021 **z a m i e t a**.

II. Súd sťažnosť oprávneného proti výroku III Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 74Ek/1067/2020 zo dňa 17. septembra 2021 **z a m i e t a**.

III. Súd oprávnenému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n a l**.

odôvodnenie:

1. Dňa 17.09.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom Uznesenie pod sp. zn. 74Ek/1067/2020, ktorým vo výroku I. zastavil exekúciu v celom rozsahu podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), vo výroku II uložil oprávnenému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Sokolovi, so sídlom exekútorského úradu Jantárova 30, 040 01 Košice, IČO: 31 275 010 náhradu výdavkov exekúcie vo výške 36,- Eur v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia a vo výroku III. uložil oprávnenému povinnosť nahradiť povinnému trovy právneho zastúpenia vo výške 124,96 Eur, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 09.07.2020 domáhal od povinného vymoženia nepeňažného nároku s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 2C/157/2008-215 zo dňa 22.07.2019, vykonateľným dňa 03.07.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/258/2019 zo dňa 09.04.2020 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 22.07.2020 vydal súd poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Sokolovi, so sídlom exekútorského úradu Jantárova 30, 040 01 Košice, IČO: 31 275 010, ktorý ju vedie pod č. 267EX 354/20. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie, spolu s vyjadrením oprávneného. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti súd ho vyhodnotil ako podaný v zmysle ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie žiadal exekúciu zastaviť podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, z dôvodu

že došlo k zrušeniu exekučného titulu - Rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 09.04.2020 pod sp. zn. 2Co/258/2019, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa - Okresného súdu Spišská Nová Ves 2C/157/2008-215 zo dňa 22.07.2019, ktorým bolo rozhodnuté o vystaňovaní a vypratani bytu. K zrušeniu exekučného titulu došlo rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 9Cdo/247/2020-397 zo dňa 26.05.2021. Ďalej uviedol, že podstatnou skutočnosťou je fakt, že došlo k judikovaniu vlastníckeho práva povinného k vypratávanej nehnuteľnosti rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/40/2021 zo dňa 02.06.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2021. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Oprávnený súhlasil so zastavením exekúcie, keďže v dôsledku mimoriadneho opravného prostriedku bol zrušený exekučný titul. Žiadal, aby bola exekúcia zastavená podľa ustanovenia § 61n ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania. Nesúhlasil s priznaním náhrady trov konania povinnému. Dôvodom je znevýhodnenie jeho postavenia v tom, že sa domáhal výkonu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinný dobrovoľne nesplnil. Aj napriek tomu, že Najvyšší súd SR zrušil exekučný titul, nemožno nebrať do úvahy, že tento exekučný titul bol právoplatný a vykonateľný, a v jeho intenciách bol povinný zaviazaný byť vypratať, čo dobrovoľne neurobil. Súd v napadnutom uznesení zhrnul skutkový stav veci a dospel k záveru, že v konaní bolo preukázané že došlo k zrušeniu exekučného titulu, čo je jedným z dôvodov, pre ktoré má byť exekúcia zastavená. Zároveň uviedol, že v konaní bolo preukázané, že bolo právoplatne judikované, že vlastníčkou vypratávanej nehnuteľnosti je povinný. V časti trov exekúcie súd vo výroku II napadnutého uznesenia uložil oprávnenému nahraďiť trovy exekúcie súdnemu exekútorovi. Tropy exekúcie zodpovedajú náhrade výdavkov vo výške 36,- Eur vrátane DPH. Splatnosť bola súdom stanovená do 3 dní od právoplatnosti napadnutého uznesenia. Súd náhradu trov exekúcie oprávneným zdôvodnil tým, že došlo k zastaveniu exekúcie pre dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať. Týmto dôvodom bola skutočnosť, že došlo k zrušeniu exekučného titulu. Zároveň uviedol, že exekúcia je návrhovým konaním, a tým pádom je s týmto spojené aj riziko pre oprávneného v tom, že v prípade neúspechu bude povinný hradíť vzniknuté trovy. Náhradu trov povinného týkajúce sa trov právneho zastúpenia zdôvodnil tým, že povinný má nárok len na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie právneho zastúpenia a podanie druhého návrhu na zastavenie exekúcie. Súd povinnému nepriznal nárok za jeden úkon právnej služby týkajúci sa trov právneho zastúpenia za podanie prvého návrhu na zastavenie exekúcie. Po výpočte teda povinnému priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 124,96 Eur s DPH.

3. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, 61l ods. 3 prvej vety, § 195, § 196, § 197 ods. 1, ods. 2, § 198 ods. 2, § 199, § 199a ods. 1, § 199c ods. 1, § 199d ods. 2 Exekučného poriadku a ustanovením § 22 ods. 1 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku (ďalej len „Vyhláška“).

4. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote sťažnosť voči výrokom II a III napadnutého uznesenia s tým, že žiadal, aby súd zmenil výroky II a III. napadnutého uznesenia tak, že súd prizná náhradu trov exekúcie oprávnenému vo výške 266,40 Eur, ktoré zahŕňajú súdny poplatok vo výške 16,50 Eur, trovy právneho zastúpenia za podanie návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 123,50 Eur, trovy právneho zastúpenia za vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 63,20 Eur a za podanú sťažnosť vo výške 63,20 Eur. Sťažnosť odôvodnil tým, že nesúhlasí s názorom exekučného súdu v tom, že oprávnenému je možné pričítať procesné zavinenie zastavenia exekúcie, keďže podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia - exekučného titulu, ktorý bol zrušený až následne. Uviedol, že sa nestotožňuje s tým, že oprávnený podaním návrhu na vykonanie exekúcie znáša riziko, že bude znášať trovy konania ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti (resp. splnením vymáhaného nároku). Toto riziko by samozrejme znášal oprávnený, ak by návrh na vykonanie exekúcie v danom čase podal nedôvodne. Návrh však v danom čase bol podaný dôvodne a v čase podania návrhu neexistoval žiadny dôvod na to, aby podaním návrhu oprávnený zadal dôvod na ukončenie exekúcie z iného dôvodu ako splnením vymáhanej povinnosti. Ak teda niekto zadal dôvod na to, že exekúcia musela byť ukončená inak ako splnením vymáhanej povinnosti, bol to povinný, keďže ten nerešpektoval právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu o povinnosti byť vypratať. Aj keď s daným rozhodnutím nebol stotožnený, aj keď podal mimoriadny opravný prostriedok, tento nemal taký odkladný účinok, ktorý by bol daný už v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie. Preto nemožno bez ďalšieho jednoducho konštatovať, že oprávnený zadal dôvod na zastavenie exekúcie.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužívajú.

6. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 z.z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj ako „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 611 ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola oprávneným podaná do dátovej schránky súdu dňa 04.10.2021 a smeruje voči výrokom II. a III. napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo do dátovej schránky právneho zástupcu oprávneného doručené dňa 17.09.2021, bola sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

14. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal výroky II. a III. napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil procesný stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver, ktorý dostatočným spôsobom právne odôvodnil a sudca sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

15. V prvom rade súd musí uviesť, že exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu a zároveň je jeho druhým štádiom. Exekučný poriadok je teda v pozícii lex specialis a vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania. Týmito subjektmi sú súdny exekútor, účastníci konania a štát. Jednotlivé zložky trov týchto subjektov vymedzuje zákon taxatívnym spôsobom, spolu s pravidlami pre ich platenie a (prípadnú) náhradu. Vzhľadom na uvedené, iné náklady nemožno považovať za trovy exekučného konania.

16. Exekučné konanie je zásadne návrhovým konaním. Preto v danom prípade platí zásada úspechu v spore, ktorá je kritériom pre priznanie náhrady trov konania. Čiže podobne ako v základnom konaní riziko neúspechu konania je rizikom žalobcu (v exekúcii označovaného ako oprávneného). V danom prípade došlo k zastaveniu exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Súd teda správne pristúpil k tomu, keď vo výrokovej časti napadnutého uznesenia rozhodoval aj o trovách exekúcie a ich výške.

17. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

18. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymożenie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

20. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

21. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

22. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymożenie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymożenie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

23. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky, exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

24. Podľa § 21 ods. 2 veta prvá Vyhlášky, náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie.

25. Podľa § 21 ods. 3 Vyhlášky, nevyhnutné výdavky spojené s vedením konania sú preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky pri exekúcii predajom hnutelných vecí, predajom nehnuteľností, predajom podniku a pri exekúcii na nepeňažné plnenie, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami.

26. Podľa § 22 ods. 1 a 2 Vyhlášky, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,- Eur. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

27. V otázke trov súdneho exekútora súd uvádza, že nárok na náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora vzniká okamihom doručenia poverenia na vykonanie exekúcie bez rozdielu, či táto exekúcia začala alebo nezačala oprávnene. Súd ďalej konštatuje, že ukončenie exekúcie nenastalo splnením vymáhaného nároku zo strany povinného podľa § 61o ods. 1 Exekučného poriadku. V prípadoch, keď dochádza ukončeniu exekúcie z iného dôvodu ako pre vymożenie alebo splnenie nároku povinným, je to oprávnený, ktorý v zmysle § 199c ods. 2 v spojení s § 198 ods. 2 Exekučného poriadku platí vzniknuté trovy exekúcie. Súčasťou tejto objektívnej procesnej zodpovednosti je aj povinnosť oprávneného niesť riziko, že exekúcia vedená voči povinnému nebude úspešná, resp. nastanú také okolnosti, ktoré spôsobia jej zastavenie. Na základe vyššie uvedených skutočností odôvodňujúcich zastavenie exekúcie má exekučný súd za to, že oprávnenému je možné pričítať procesné zavinenie zastavenia exekúcie, keďže podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia - exekučného titulu, ktorý bol zrušený, čo zo „spätneho pohľadu“ znamená neúspech oprávneného v základnom konaní. Súd preto oprávneného zaviazal na úhradu trov súdneho exekútora tak, ako je uvedené vo výroku II. napadnutého uznesenia.

28. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bola sťažnosť oprávneného týkajúca sa výroku II. napadnutého uznesenia vyhodnotená ako nedôvodná a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia, keď ju zamietol. (výrok I. tohto uznesenia)

29. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

30. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

31. Podľa § 199e vety prvej Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

32. Podľa § 9 ods. 1 advokátskej vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmene sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

33. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) advokátskej vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmene patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takémuto návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

34. Podľa § 18 ods. 3 advokátskej vyhlášky, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

35. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným a povinný si uplatnil náhradu trov konania, vyšší súdny úradník správne postupoval, keď rozhodoval podľa ustanovenia § 61l ods. 3 veta prvá v spojení s ustanovením § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov exekučného konania povinného.

36. Súd pri posudzovaní náhrady trov povinného vychádzal zo základných princípov uplatňovaných pre sporové konanie, ktorým je zásada úspechu v spore. Výsledkom sporu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie bola skutočnosť, že exekúcia bola zastavená. To znamená, že povinný bol v spore úspešnou stranou a teda mu v prípade uplatnenia vznikol aj nárok na náhradu trov konania. Súd vyhodnocoval pri rozhodovaní o trovách konania aj okolnosti, pre ktoré došlo k zastaveniu exekúcie. V danom prípade sa jednalo o skutočnosť, že exekučný titul bol zrušený. Tým pádom bol naplnený dôvod pre zastavenie exekúcie súdom podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku. Súd uvádza, že len táto objektívna skutočnosť pre ktorú došlo k zastaveniu exekúcie nemôže byť skutočnosťou, ktorá paušálne „vyviní“ oprávneného zo zodpovednosti za náhradu trov konania. Preto súd v každom prípade musí objektívne posúdiť skutkový stav, príp. výnimočné situácie, pre ktoré by náhradu trov konania úspešnej strane nepriznal. V exekúcii navyše ešte musí byť splnená ďalšia podmienka, ktorá sa viaže na zavinenie oprávneného v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie. A tým je pričítateľnosť dôvodu zastavenia exekúcie oprávnenému.

37. V posudzovanom prípade nastala situácia, kedy exekučný titul bol zrušený až po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, a to Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 9Cdo/247/2020-397 zo dňa 26.05.2021. Z odôvodnenia tohto zrušujúceho rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že došlo k porušeniu práv a povinností účastníkov konania súdmi nižšieho stupňa. Poukázal na nesprávnosť konania súdu v tom, že súd v základnom konaní rozhodoval o vypratani bytu zo strany povinného aj napriek vedomosti o súbežnom konaní, ktorý sa týkal určenia neplatnosti kúpnych zmlúv a určenia vlastníckeho práva k bytu. Ako rozpornú uviedol tú skutočnosť, že na uvedené súd v konaní o vypratanie nehnuteľnosti neprihliadal. Ďalej uviedol, že už uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 32/2020-64 zo dňa 26.08.2020 došlo k uloženiu povinnosti povereného súdneho exekútora do právoplatnosti vo veci zdržať sa dočasne vykonávania exekúcie na základe Rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/258/2019 zo dňa 09.04.2020 (pozn. následne zrušený rozsudok). Súd ako relevantnú a dôležitú skutočnosť vyhodnotil dôkaz predložený povinným v druhom návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý sa týkal preukázania skončenia konania o určení neplatnosti kúpnych zmlúv a určenia vlastníckeho práva povinnému - Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/40/2021 zo dňa 02.06.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2021. Z uvedeného vyplýva, že oprávnený o tomto konaní vedel.

Keďže dôkazy sa vykonávajú samostatne a zároveň aj v ich vzájomných súvislostiach, súdu bolo preukázané, že k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie došlo v čase, kedy už oprávnený mal vedomosť o konaniach týkajúcich sa určenia neplatnosti kúpnych zmlúv a určenia vlastníckych práv. Zároveň mal vedomosť o konaniach vedených na Ústavnom súde Slovenskej republiky, vrátane rozhodnutia, ktoré sa týkalo uloženia povinnosti súdneho exekútora zdržať sa výkonu exekúcie. Z uvedeného vyplýva, že vedel, že môže nastať situácia, že by došlo k zrušeniu exekučného titulu, ktorý predložil v tejto exekúcii. Z uvedeného vyplýva, že šiel do tohto rizika vedome, že exekúcia môže skončiť pre neho „bezúspešne“. Súd konštatuje, že ohľadom určenia povinnej osoby, ktorá má znášať trovy exekúcie povinného sa súd nestotožnil s argumentáciou oprávneného, že v danom prípade neexistuje dôvod ktorý mu je možné pričítať. Oprávnený teda neunesol dôkazné bremeno a z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že oprávnený je neúspešnou stranou v spore a zároveň došlo k zastaveniu exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Vyšší súdny úradník správne rozhodol v časti týkajúcej sa náhrady trov konania, keď povinnému priznal náhradu trov konania voči oprávnenému (výrok III napadnutého uznesenia). Čo sa týka výšky priznaných trov právneho zastúpenia povinného v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie súd sa plne stotožňuje s určením základu nároku pre ich výpočet ako aj s určenou výškou trov právneho zastúpenia.

38. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bola sťažnosť oprávneného týkajúca sa výroku III. vyhodnotená ako nedôvodná a preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia keď ju zamietol. (výrok II tohto uznesenia)

39. Oprávnený si náhradu trov v sťažnostnom konaní uplatnil. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie. Keďže súd sťažnosť oprávneného zamietol, nepriznal mu ani nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podanou sťažnosťou, a to v celom rozsahu tak ako bola v sťažnosti vyčíslená. (výrok III. tohto uznesenia)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).